

Rím ustanovuje videnie – číslo štrnásť

Odrazy Krista a formovanie obrazu šelmy: prorocká paralela v posledných dňoch

Jeff Pippenger
2024-09-02

Prorocká línia, ktorá určuje, kedy Spojené štáty vytvárajú obraz šelme a podľa šelmy, nastáva vtedy, keď roh protestantizmu vytvára obraz Krista. Toto vytváranie je osobitne označené v desiatej kapitole knihy Daniel, keď Daniel hľadá na kauzatívne zrkadlo „marah“, videnie. Daniel predstavuje tých, ktorí hľadajú na Krista, a týmto spôsobom odrážajú Kristov charakter. Stoštyridsaťštyritisíc, ktorých v desiatej kapitole predstavuje Daniel, utvárajú vo svojom vnútri obraz Krista jedine tak, že hľadajú na Jeho charakter. Hľadením sa menia.

Obraz šelmy odráža šelmu a vytvorenie obrazu šelmy je veľkou skúškou pre Boží ľud, ktorou bude rozhodnutý ich večný údel. Keď protestantské cirkvi prevezmú kontrolu nad vládou Spojených štátov, vytvoria obraz systému cirkvi a štátu, ktorý označuje štruktúru moci, akú pápežská moc uplatňovala predtým, než jej bola odňatá politická podpora. V tom istom časovom období bude v Jeho ľude posledných dní vytvorený obraz Krista. Predsa však boli takí, ktorí boli s Danielom, a predsa nevideli videnie, lebo utekali pred videním. Neobstáli v skúške vytvorenia obrazu šelmy, pretože počas času skúšky odmietli dovoliť, aby sa v nich vytvoril obraz Krista.

Duchovný princíp odrazu sa uskutočňuje pohľadom do zrkadla, ktoré predstavuje Krista, a pretože videnie „marah“ je kauzatívnym videním, obraz Krista v zrkadle vytvára obraz Krista v ľudstve. Doslovné zrkadlo odráža obraz človeka, ktorý sa doň pozerá, ale duchovná aplikácia tohto princípu má premenné súvisiace so zrkadlom. Tí, ktorí sú iba „hearer of the word, and not a doer,“ „beholdeth himself, and goeth his way, and straightway forgetteth what manner of man he was.“ Pozerajú do zrkadla a vidia iba ľudstvo.

Tá druhá trieda, ktorá „nie je zábudlivým poslucháčom, ale činiteľom skutku“, vidí Boží zákon; vidí Krista v zrkadle. Úlohou je pochopiť, že princíp odrazu má „prirodzenú“ skutočnosť i duchovnú skutočnosť. Daniel znázorňuje tých, ktorí vykonali „dielo“, lebo v deviatej a desiatej kapitole znázorňuje dielo, ktoré prináša duchovný princíp odrazu.

V tých dňoch som ja, Daniel, smútil za celé tri týždne. Nejedol som žiaden lahodný chlieb, ani mäso, ani víno neprišlo do mojich úst, ani som sa vôbec nepomazal, dokiaľ sa nenaplnili celé tri týždne. Daniel 10:1, 2.

Gabriel podal Danielovi čiastočný výklad videnia z ôsmej kapitoly, no Daniel mu nerozumel v plnom rozsahu.

A ja, Daniel, som omdlel a niekoľko dní som chorľavel; potom som vstal a konal som kráľovu službu. A bol som ohromený tým videním, ale nikto mu nerozumel. Daniel 8:27.

Sestra Whiteová nás informuje, že Daniel sa usiloval porozumieť výkladu posolstva ôsmej kapitoly knihy Daniel, ktoré Gabriel priniesol Danielovi v deviatej kapitole.

„S novou a hlbšou vážnosťou pokračoval Miller v skúmaní prorociev; štúdiu toho, čo sa mu teraz javilo ako vec tak ohromnej dôležitosti a všetko pohlcujúceho záujmu, venoval celé noci i dni. V ôsmej kapitole Daniela nemohol nájsť nijaký kľúč k východiskovému bodu 2300 dní; anjel Gabriel, hoci dostal príkaz uviesť Daniela do porozumenia videniu, podal mu len čiastočné vysvetlenie. Keď sa prorokovmu zraku rozvíjalo hrozné prenasledovanie, ktoré malo postihnúť cirkev, jeho telesné sily ochabli. Už nemohol zniesť viac, a anjel ho na istý čas opustil. Daniel „odpadol v mdlobách a bol niekoľko dní chorý“. „A žasol som nad tým videním,“ hovorí, „ale nikto mu nerozumel.“

„Boh však prikázal svojmu poslovi: ‚Daj tomuto mužovi porozumieť videniu.‘ Toto poverenie muselo byť splnené. V poslušnosti tomuto príkazu sa anjel po istom čase vrátil k Danielovi a povedal: ‚Teraz som vyšiel, aby som ti dal zručnosť a porozumenie;‘, preto pochop slovo a uváž videnie.‘ Daniel 8,27, 16; 9,22, 23, 25–27. Vo videní 8. kapitoly zostal jeden dôležitý bod nevysvetlený, totiž ten, ktorý sa vzťahoval na čas — obdobie 2300 dní; preto sa anjel pri pokračovaní svojho výkladu zdržiava predovšetkým pri predmete času.“ Veľký spor, 325.

V desiatej kapitole sme oboznámení s tým, že Daniel mal porozumenie „videniu“ i „veci“, no Daniel túžil po väčšom svetle, a tak obrátil svoje srdce k tomu, aby našiel toto porozumenie, a postil sa dvadsaťjeden dní. Týmto predstavuje tých posledných dní, ktorí rozumejú duchovnému princípu odrazu, ktorý je predobrazom prirodzeným princípom odrazu. Toto porozumenie je znázornené ich skutkami a ich skutky sú Danielom predstavené ako hľadanie správneho porozumenia Božiemu prorockému Slovu. Zrejmý protiklad tých, ktorí utiekli pred videním, spočíva v tom, že nehľadali správne porozumenie Božiemu prorockému Slovu.

Pravda Božieho prorockého slova, po ktorej je Daniel predstavený ako túžiaci porozumieť jej, je svetlom posledných dní, lebo Daniel predobrazuje stoštyridsaťštyritisíc. Daniel teda predstavuje triedu tých, ktorí sa usilujú porozumieť svetlu Božieho prorockého slova, ktoré je predstavené ako záverečná skúška pred uzavretím času milosti. V tomto ohľade je to Zjavenie Ježiša Krista, ktoré je odpečatené tesne pred uzavretím času milosti, no je to aj skúška, ktorá je predstavená ako utvorenie obrazu šelmy.

Formovanie obrazu šelmy priamo označuje proces, akým sa obraz šelmy vytvára. Túto skutočnosť nemožno správne určiť bez toho, aby sa najprv určil hlavný predmet skúšky, šelma. Práve šelma ustanovuje a určuje, akým spôsobom sa obraz formuje.

„Čo je však ‚obraz šelmy‘? A ako má byť vytvorený? Obraz vytvára šelma s dvoma rohmi a je obrazom šelmy. Nazýva sa aj obrazom šelmy. Aby sme teda poznali, aký je tento obraz a ako má byť vytvorený, musíme skúmať charakteristické črty samej šelmy — pápežstva.

„Keď sa raná cirkev pokazila tým, že sa odchýlila od jednoduchosti evanjelia a prijala pohanské obrady a zvyky, stratila Ducha a moc Božiu; a aby ovládla svedomie ľudu, hľadala oporu svetskej moci. Výsledkom bolo pápežstvo, cirkev, ktorá ovládala moc štátu a používala ju na presadzovanie svojich vlastných cieľov, najmä na trestanie ‚kacírstva‘. Aby Spojené štáty

vytvorili obraz šelmy, musí náboženská moc tak ovládnúť občiansku vládu, že autorita štátu bude cirkvou tiež použitá na dosiahnutie jej vlastných cieľov.“ The Great Controversy, 443.

Aby sme sa „dozvedeli, aká je podoba obrazu a ako má byť utvorený, musíme skúmať charakteristické znaky samotnej šelmy — pápežstva.“ Je to šelma, ktorá ustanovuje videnie, ktoré je skúškou posledných dní a ktoré sa uskutočňuje tesne pred uzavretím doby milosti. Daniel rozumel videniu i tej veci.

V treťom roku perzského kráľa Kýra bolo Danielovi, ktorého meno nazývali Beltšaccar, zjavené slovo; a to slovo bolo pravdivé, ale určený čas bol dlhý. A porozumel tomu slovu a mal porozumenie videniu. Daniel 10,1.

Videnie je videním „mareh“ o dvetisícristo rokoch. „Vec“ je hebrejské slovo „dabar“, ktoré znamená „slovo“. To isté slovo („dabar“), ktoré je v prvom verši preložené ako „vec“, je v deviatej kapitole, dvadsiatom treťom verši preložené ako „záležitosť“.

A kým som ešte hovoril v modlitbe, aj muž Gabriel, ktorého som videl vo videní na začiatku, letiaci rýchlym letom, dotkol sa ma okolo času večernej obete. A poučil ma, hovoril so mnou a povedal: Daniel, teraz som vyšiel, aby som ti dal múdrosť a porozumenie. Na začiatku tvojich prosieb vyšiel rozkaz, a ja som prišiel, aby som ti to oznámil; lebo si veľmi milovaný. Preto porozumej tejto veci a uvaž videnie. Daniel 9:21–23.

Gabriel prichádza k Danielovi ako odpoveď na Danielovu modlitbu, ktorá súvisí s osvietením, ktoré Daniel prijal, keď pochopil, že sa nachádza v zajatí predstavenom rozptýlením z Levitikus dvadsaťšesť.

V prvom roku jeho kraľovania som ja, Daniel, porozumel z kníh počtu rokov, o ktorých prišlo slovo Hospodinovo k prorokovi Jeremiášovi, že sa má dovŕšiť sedemdesiat rokov spustošenia Jeruzalema. Daniel 9:2.

Zajatie, ktoré označil Jeremiáš, priviedlo Daniela k zajatiu „sedemnásobných časov“, zaznamenanému Mojžišom, ktoré bolo zároveň „prísahou“ i „zllorečenstvom“.

Áno, celý Izrael prestúpil tvoj zákon a odvrátil sa, aby nepočúval tvoj hlas; preto sa na nás vyliala kliatba i prísaha, ktorá je napísaná v zákone Mojžiša, služobníka Božieho, lebo sme zhrešili proti nemu. A potvrdil svoje slová, ktoré hovoril proti nám a proti našim sudcom, ktorí nás súdili, tým, že priviedol na nás veľké zlo; lebo pod celým nebom sa nestalo toho, čo sa stalo nad Jeruzalemom. Ako je napísané v zákone Mojžišovom, prišlo na nás všetko toto zlo; predsa sme sa však nemodlili pred Hospodinom, svojím Bohom, aby sme sa odvrátili od svojich nepravostí a porozumeli tвоеj pravde. Daniel 9:11–13.

Na základe dvoch svedkov, Jeremiáša a Mojžiša, Daniel porozumel, že spustošenie, ktoré prišlo na Jeruzalem, bolo „kliatbou“ „Mojžišovou“, ktorá bola „vyliala na“ staroveký Izrael. Sestra Whiteová označuje svedectvo Jeremiášovo ako „svedectvá cirkvi“, a v tomto ohľade tým stotožňuje Jeremiáša s Duchom proroctva posledných dní, lebo „svedectvá cirkvi“ v posledných dňoch sú práve touto vecou. Jeremiáš predstavuje Ducha proroctva a Mojžiš predstavuje Bibliu.

Daniel predstavuje tých z posledných dní, ktorí od týchto dvoch svedkov rozumejú, že boli rozptýlení, a ktorí z Biblie a z Ducha proroctva rozumejú, že boli prebudení, ako aj Daniel k skutočnosti, že on (oni) bol v zajatí a že zajatie bolo predstavené v Božom proročkom Slove.

Skúsenosť Božieho ľudu v posledných dňoch je skúsenosťou desiatich panien.

„Podobenstvo o desiatich pannách z Matúša 25 tiež znázorňuje skúsenosť adventného ľudu.“
Veľký spor, 393.

Čas meškania v podobenstve o desiatich pannách predstavuje to isté prebudenie Daniela v deviatej kapitole. Na základe dvoch posvätených svedkov si Daniel uvedomil, že celý jeho život bol naplnením určitého proroctva v Božom slove. Toto proroctvo Daniela nasmerovalo k náprave, ktorá bola potrebná, ak mal byť pripravený na to, čo sa mu malo prihodiť už v nasledujúcej kapitole. Tak aj milleriti, keď naplnili podobenstvo o desiatich pannách, museli byť prebudení k skutočnosti, že prvé sklamanie a meškanie ich priviedli k tomu, že zaspali. Všetci proroci predstavujú posledné dni.

Prebudenie Daniela a milleritov sú dvoma svedkami prebudenia stoštyridsaťštyritisíc v posledných dňoch.

„Ježiš a všetky nebeské zástupy hľadeli so súcitom a láskou na tých, ktorí so sladkým očakávaním túžili uzrieť Toho, ktorého milovali ich duše. Anjeli sa vznášali okolo nich, aby ich podopierali v hodine ich skúšky. Tí, ktorí zanedbali prijať nebeské posolstvo, boli ponechaní v temnote a Boží hnev sa proti nim vzbĺkol, pretože nechceli prijať svetlo, ktoré im poslal z neba. Tí verní, sklamaní ľudia, ktorí nemohli pochopiť, prečo ich Pán neprišiel, neboli ponechaní v temnote. Znovu boli vedení k svojim Bibliám, aby skúmali proročné obdobia. Ruka Pánova bola odňatá od čísel a omyl bol vysvetlený. Videli, že proročné obdobia siahajú do roku 1844 a že tie isté dôkazy, ktoré predkladali na potvrdenie toho, že proročné obdobia sa skončili v roku 1843, dokazovali, že sa skončia v roku 1844. Svetlo zo Slova Božieho osvecovalo ich postavenie a objavili čas meškania — ‚Keby sa [videnie] zdržalo, čakaj naň.‘ Vo svojej láske ku Kristovmu bezprostrednému príchodu prehliadli meškanie videnia, ktoré malo odhaliť tých, čo skutočne očakávajú. Znovu mali určený čas. Predsa som však videla, že mnohí z nich sa nedokázali povzniesť nad svoje ťažké sklamanie, aby mali taký stupeň horlivosti a energie, aký vyznačoval ich vieru v roku 1843.“ Early Writings, 236.

V naplnení podobenstva mileriti „prehliadli meškanie videnia“, no boli „opäť“ „vedení k svojim Bibliám, aby skúmali proročné obdobia. Ruka Pánova bola odstránená z čísel a omyl bol vysvetlený.“ Daniel bol vedený k Biblii a „ruka Pánova“ bola odstránená z „proročných období“; a keď Daniel ako činiteľ, nielen ako poslucháč, činnou vierou dokázal, že porozumel posolstvu Jeremiáša a Mojžiša tým, že naplnil pokyny dané v dvadsiatej šiestej kapitole Levitika, ako aj nápravu a vyriešenie rozptýleného stavu Božieho ľudu, vtedy bolo Danielovi dané „vysvetlenie“.

Keď sto štyridsaťštyri tisíc naplnia čas meškania podobenstva v jeho konečnom a najdokonalejšom naplnení v posledných dňoch, učinia tak v období, keď „utváranie obrazu šelmy“ bude ich veľkou skúškou.

V nasledujúcom článku budeme v týchto úvahách pokračovať.

„Keď úroda dozreje, hneď priloží kosák, lebo nastala žatva.‘ Kristus s túžobnou žiadosťou očakáva zjavenie samého seba vo svojej cirkvi. Keď sa Kristov charakter dokonale odrazí v Jeho ľuďoch, vtedy príde, aby si ich nárokoval ako svojich.“ Podobenstvá Kristove 69.

„Svet zahaluje temnota nesprávneho chápania Boha. Ľudia strácajú poznanie o Jeho charaktere. Bol nepochopený a nesprávne vykladaný. V tomto čase má byť hlásané posolstvo od Boha, posolstvo, ktoré svojím vplyvom prináša svetlo a svojou mocou spasenie. Jeho charakter má byť zjavený. Do temnoty sveta má zažiariť svetlo Jeho slávy, svetlo Jeho dobroty, milosrdenstva a pravdy.

„Toto je dielo načrtnuté prorokom Izaiášom slovami: ‚Ó, Jeruzalem, ktorý zvestuješ dobrú zvesť, pozdvihni svoj hlas mocne; pozdvihni ho, neboj sa; povedz judským mestám: Hľa, váš Boh! Hľa, Pán Hospodín príde s mocnou rukou a Jeho rameno bude vládnuť za Neho; hľa, Jeho odmena je s Ním a Jeho dielo pred Ním.‘ Izaiáš 40,9.10.“

„Tí, ktorí očakávajú príchod Ženícha, majú hovoriť ľudu: ‚Hľa, váš Boh.‘ Posledné lúče milosrdného svetla, posledné posolstvo milosti, ktoré má byť dané svetu, je zjavením Jeho charakteru lásky. Božie deti majú zjavovať Jeho slávu. Vo svojom vlastnom živote a charaktere majú odhaľovať, čo pre nich vykonala Božia milosť.“ Kristove podobenstvá, 415.